MAGAZIN sportiv

Cînd arbitrajul e bun...

„...Exemplar a condus arbitrul romîn Mircea Crutescu. Prin autoritatea și deciziile sale competente, a contribuit la buna desfășurare a partidei, la crearea unui climat sportiv în tribune".

Așa încheie ziarul grec „Athletichi Icho" (Ecoul sportiv") cronica meciului Olimpiacos—Galatasaray, disputat recent la Atena, în cadrul „Cupei Balcanice".

In ultimul timp, de altfel, tot mai mulți arbitri romîni au fost solicitați să conducă importante întîlniri internaționale peste hotare, iar arbitrajele lor s-au bucurat de o bună apreciere.

Ce le putem ura? O formă constant bună în partidele pe care le vor conduce în țară și în străinătate!

Inaintea începerii meciului dintre Olimpiakos și Galatasaray, cei doi căpitani de echipă, Stephanakis și Turgay, schimbă fanioanele. In centru, Mircea Crutescu urmărește această... „fază", care nu dă arbitrilor niciodată bătăi de cap. Cele care urmează însă... După cum scriu ziarele grecești, arbitrul nostru le-a rezolvat cu bine.

POSTA MAGAZIN • poșta magazin • POSTA MAGAZIN

MIRCEA CIUPA, TIMIȘOARA. — **Regretăm, dar în contrazicerea survenită, dreptatea nu este de partea dv.: recordul mondial de viteză la ciclism (în curse cu antrenament mecanic) este de 176,555 km pe oră. Performanța a fost stabilită, în toamnă, de ciclistul francez Meiffert, în etate de 49 de ani.**

SANDU MUNTEANU, CALARAȘI. — **1) Vasile Naciu, antrenorul echipei Unirea Mînăstirea, din campionatul regional, a jucat multă vreme fotbal în categoria A. Ciliva ani a fost titularul postului de aripă stînga la Juventus — Petrolul de astăzi. O dată a fost selecționat și în echipa națională. — 2) Caricaș, stoperul echipei Progresul, a jucat de 8 ori în reprezentativa țării.**

GHEORGHE NEAGU, TURDA. — **Eugenia Țărăngoiu nu mai face scrimă. Se ocupă exclusiv de... gospodărie, de soțul ei, fotbalistul Viorel Mateianu, și de băiețașul pe care îl au.**

C. GANE, CLUJ. — **Walter Ziegler e născut în comuna Cincu, regiunea Brașov. Vîrsta: 24 de ani. Celălalt ciclist despre care întrebați, Gabriel Moiceanu, este originar din Cîmpulung-Muscel. In august va împlini 28 de ani.**

JIJEL MIHAI, BUCUREȘTI. — **1) Fotbalistul Dinulescu nu este maestru al sportului. In echipa națională a jucat de 4 ori. — 2) Laszlo Papp are 36 de ani. — 3) Iată ordinea primilor trei clasați în finala cursei de 100 metri de la Olimpiada de la Roma: 1) Armin Harry (R.F.G.) 10,2 2) Sime (S.U.A.) 10,2 3) Radford (Anglia) 10,3. Rezultatul cursei a fost decis de fotografie. Alte amănunte... în cartea „Jocurile Olimpice de la Roma", recent apărută în vitrinele librăriilor.**

GHEORGHE GIURGIUVEANU, CRAIOVA. — **Cunoșteam cazul pe care ni-l relatați și dv.: acum două săptămîni, la Craiova, în minutul 80 al meciului dintre C.S.O. Craiova și Chimia Govora, la scorul de 0—0, arbitrul Mihai Popa (București) a acordat o lovitură liberă INDIRECTA în favoarea echipei gazdă, la circa 20 de metri de poarta adversă. Un înaintaș craiovean, Dumitrescu, a tras puternic, sperînd probabil că mingea va ricosa dintr-un apărător de la Chimia Govora, în plasă. Balonul a trecut însă bolid pe lîngă jucătorii care făcuseră „zid", intrînd direct în poartă, pe lîngă portarul Sanda, care nu numai că n-a schițat un gest de a-l opri, dar s-a dat chiar... la o parte, lăsînd ca mingea să ajungă în plasă. Unii spectatori au sărit în sus de bucurie și s-au ...supărat apoi cînd arbitrul M. Popa a dictat reluarea jocului din marginea careului de 6 metri, ca la orice aut banal de poartă. Acei spectatori n-au observat însă, pe de o parte, că M. Popa semnalizase clar și imediat că este vorba de o lovitură liberă indirectă, iar pe de altă parte nu prea au mai avut ocazia să asiste la astfel de faze. Decizia arbitrului Mihai Popa este perfect regulamentară. Dar în bucuria pe care a provocat-o marcarea acestui gol, care părea să aducă victoria echipei preferate, numai de regulament nu-ți mai puteai aduce aminte!**

I. CAIMAN și C. PIRVULET, REȘIȚA. — **1) U.E.F.A. însemnează Uniunea Europeană de Fotbal Asociație. F.I.F.A., forul suprem al fotbalului mondial, este prescurtarea următoarei denumiri: Federația Internațională de Fotbal Asociație. — 2) Boxerul Florea Pătrașcu are 20 de ani. El este lăcătuș mecanic la întreprinderea „Electro-putere din Craiova.**

ION POSTAȘU

Emisiune de timbre cu prilejul Turneului U. E. F. A.

Ieri a fost pusă în circulație marca poștală în valoare de 55 de bani emisă cu prilejul Turneului internațional de fotbal pentru juniori U.E.F.A. La stadionul „Republicii" din Capitală ca și la cele din Ploiești, Cluj, Brașov și Constanța au fost deschise standuri filatelice unde se vînd emisiunea ocazională precum și plicul „Prima zi" cu ștampilă specială.

Interviu cu Billi Wright...

Printre specialiștii prezenți la Ploiești, reprezentativa de juniori a Angliei este considerată ca un outsider al grupei; mai ales de cînd s-a aflat că juniorii care activează în formațiile profesioniste n-au primit încuviințarea U.E.F.A. să participe la turneu. Și cu toate acestea, figura centrală a seriei B este tot un englez *Billi Wright*, antrenorul echipei, celebrul internațional care deține un rar record în materie — 105 selecționări...

Eram precis informați de sosirea lui în localitate. Și totuși, întîlnirea cu fostul stoper al Angliei ne-a surprins. Venise ceva mai devreme decît ne așteptam, împreună cu ceilalți membri ai delegației și acum cobora treptele hotelului, de maniera unui sportiv în plină activitate. Potrivit de statură, cu părul blond și ochii albaștri, Wright ni se înfățișa așa cum ni-l închipuisem, privindu-i fotografiile apărute în revistele de sport.

In seara acestei zile, Billi Wright răspundea cu amabilitate invitației noastre la Eiroul de presă și întrebările nu s-au lăsat așteptate.

— In ce an, la ce echipă și pe ce post ați început să jucați fotbal?

— *Vreți să prindeți trei iepuri deodată, a replicat, spiritual, interlocutorul nostru. Ei bine iată: în 1938, la Wolwerhampton ca centru înaintaș. Bănuiesc întrebarea care urmează și vă voi răspunde în continuare la ea: pînă să ajung centru half a trecut o perioadă de căutări — în care, afară de... portar, am jucat toate posturile.*

— Care a fost centrul înaintaș care v-a dat cel mai mult de furcă?

— Nu trebuie să mă gîndesc mult: *Di Stefano, apoi Koppa, Didi și Hidegkuti.*

— Deși una dintre cele mai puternice formații din lume — mai ales cu puțin timp în urmă — reprezentativa Angliei n-a triumfat niciodată în edițiile finale ale campionatului mondial. Pentru care motiv?

— *Am auzit de multe ori întrebarea aceasta.*

BILLI WRIGHT

Cred că noi n-am avut niciodată echipă potrivită la timpul... potrivit. La noi primează interesele cluburilor (ce vreți, acesta este profesionismul!), jucătorii susțin uneori 2—3 meciuri pe săptămînă și nu mai au timpul necesar pentru o pregătire comună, temeinică.

— Ați cîștigat totuși, în întîlnirile cu selecționata Europei?

— *Da, pentru că 11 stele nu pot alcătui o echipă; cel mult o constelație.*

— Să revenim la „Cupa Jules Rimet". Cărei echipe îi atribuiți cele mai multe șanse?

— *Unei echipe sud-americane. Va cîștiga, cred, Brazilia. Europenii vor avea de întîmpinat și dificultăți de ordin climateric.*

— Se va „naște" în Chile un nou sistem de joc?

— *Tot ce-i posibil. Insă după acel 4-2-4, cu care au venit brazilienii la Stockholm, mă tem să nu ajungem cumva la 1-6-4. In acest caz, fotbalul ar pierde mulți adepți.*

— In sfîrșit, un pronostic pentru Turneul U.E.F.A.

— *Greu de apreciat într-o competiție a tineretului.*

Interviu luat de
GH. NICOLAESCU

EPIGRAME

Echipa de rugbi C.S.M.S. Iași a început foarte slab campionatul.

Să fim bine înțeleși
(Eu glumesc, da-i cam așa!)
Lung e drumul pin-la Iași
Dar mai lung... din B în A!

Membrii lotului republican de ciclism au lipsit de la cursa de duminică dimineață.

In ciclism adeseori
Evadează alergători
Dar ei nu s-au îndurat
Nici de-a... evada din pat!

I. CHIVU

Jucătorul Bükösi de la Dinamo-Obor a fost eliminat din joc pentru atitudine nejustă față de arbitru.

Cînd pe teren nu ești domol,
Ci ai purtări care nu plac,
Echipei îi aduci un gol,
Dar, din păcate, în... atac.

V. D. POPA

Varietăți atletice

● Este bine cunoscut faptul că mulți atleți includ ridicarea de greutăți în antrenamentele lor. Puțini știu însă că o serie de aruncători au obținut performanțe remarcabile în întrecerile... halterofililor. Astfel, Hary Gubner, a cărui performanță la greutate măsoară 19,46 m, a reușit la campionatele de haltere ale orașului New York 490,500 kg în limitele categoriei grea. Iar Karl-Heintz Wegeman a devenit anul trecut campion al R.F. Germane la aceeași categorie cu o sumă de 400 kg.

● Mărșăluitorul suedez J. Jungren deținătorul unei medalii de argint la J.O. de la Roma a calculat că într-un sfert de veac de activitate pe pistă și șosea a parcurs... 80.000 de km. Cu adevărat o distanță... cosmică.

● *A revenit pe pistă, după o lungă absență, alergătoarea australiană Shirley Strickland, de mai multe ori campioană olimpică la edițiile din 1948, 1952 și 1956 ale Jocurilor. La Perth, atleta în vîrstă de 36 de ani, mamă a trei copii, a alergat 100 de yarzi în 11,2 sec., ceea ce ar reprezenta 12,2 sec. pe 100 m. Interesant de remarcat că în 1948 Strickland a cucerit cu acest timp medalia olimpică de aur.*

● Unul dintre cei mai buni sprinteri cehoslovaci, Vilem Mandlik, este în același timp un pasionat (și valoros) jucător de hochei. După un meci în care marcînd trei goluri Mandlik a asigurat victoria echipei sale (Konstruktiva-Praga), cronicarii remarcau viteza cu care joacă Mandlik. Nici nu este de mirare...

● *In decurs de 13 ani de cînd federația de atletism a U.R.S.S. este afiliată la I.A.A.F., atletele sovietice au stabilit 81 de recorduri mondiale. Pe primul loc figurează Galina Zibina care a ameliorat de opt ori performanța supremă la aruncarea greutății. Ea este secundată de Tamara Press, cu 7 recorduri, dar emerita atletă a concurat atît la greutate cît și la disc. Sora Tamarei, Irina, a stabilit șase recorduri la pentatlon.*

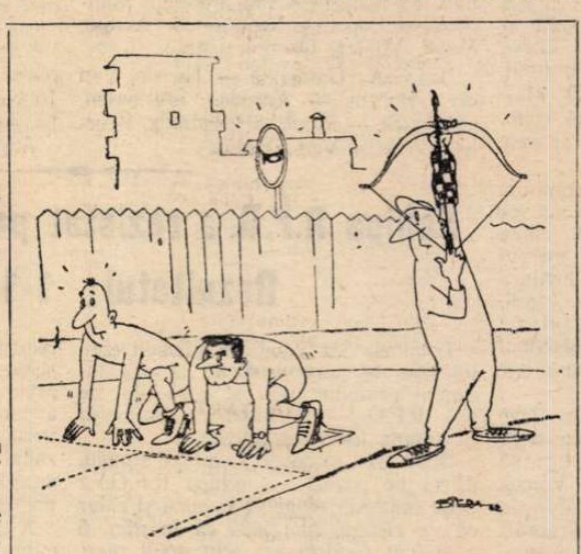

Fără cuvinte...
Desen de BIERA

Schiță de DRAGOȘ COJOCARU
jucător în echipa de fotbal Steaua

Soarele coborîse după dealul înălțat ca o căciulă și umbrele înserării învăluiau tainic întreaga vale. Jos, în micul orășel petrolist se aprindea, la început ici-colo, cîte o lumină. Apoi, dintr-o dată strada principală fu inundată de lumina tuburilor de neon, cocoțate pe stîlpii înalți de metal. Un vînt rece, de toamnă, șuiera trîntind cîte o poartă uitată deschisă.

In dreptul sălii de gimnastică a Școlii profesionale de petrol, o pancartă de lemn pe care era prinsă o coală roșie scrisă cu litere albe, atrăgea atenția trecătorilor. La început cîte unul, mai tîrziu în grupuri, locuitorii orășelului se opreau pentru scurt timp în fața anunțului de pe pancartă. Apoi, prin poarta grea de fier, începeau să pătrundă înăuntru. Pe măsură ce vălul cernit, de afară, se îngroșa, animația din jurul afișului se întețea. Grupuri gălăgioase sau mai tăcute coborau pe străduțe în jos și se îndreptau spre sala de gimnastică, unde avea să aibă loc, în seara aceea, finala campionatului raional de box.

Era ora 19, cînd gongul chema la luptă o pereche de juniori, elevi ai școlii profesionale. Programul cuprindea cîteva întîlniri în deschidere. Punctul de atracție: finala campionatului raional dintre Victor Preda și celălalt petrolist, Ion Alexe, era programată în încheierea reuniunii de box.

...Uitîndu-se la ceas, Victor Preda, responsabilul unei brigăzi fruntașe, socoti în gînd, ca pentru el: „mai am o oră și ceva, mă îmbrac, fac douăzeci de minute pînă la sală, mă

echipez... încălzirea și... meciul. Pentru o clipă, Ion Alexe, adversarul din acea seară — îi apăru în față. Se mai luptase cu el de două ori pînă acum. Victoria le revenise pe rînd fiecăruia. E drept că ultima oară cîștigase el, Victor Preda, dar îi cunoștea bine ambiția lui Ion Alexe. Era la fel ca și în producție. Harnic și ambițios... Ei dar vom vedea noi...

Își puse ballonseidul nou peste umerii largi, își trecu un fular în jurul gîtului, mai privi din prag la fanionul ce-l cîștigase cu echipa sa în întrecerea de curînd terminată și părăsi cabana în care locuia pe timpul montării, cu echipa sa.

Cei șase tovarăși de muncă, după ce-i urară cu toții succes, plecară cu mult înainte spre a ocupa locurile din imediata apropiere a ringului pe care va boxa șeful echipei lor.

Victor Preda privi din prag la sonda pe care o isprăviseră de montat tocmai azi și se gîndi, fără să vrea, la băieții din echipa lui. „Băieți de ispravă"! Și-și aminti cum le juca la fiecare în ochi, emoția, atunci cînd îi uraseră succes.

Vîntul se întețea, copacii își aplecau crengile, scăpate de povara de peste vară, spre pămînt. Victor se mai uită o dată la ceas, își ridică gulerul de la ballonseide și o luă la pas la vale pe cărarea ce șerpuia printre pomi și sonde spre șosea.

După numai vreo cîțiva zeci de pași un zgomot neobișnuit i-ajunse la ureche. Un șuierat, o fișîială, i se păru că vine dinspre o sondă. Se opri în loc și ochii i se plimbară roată printre copaci. Niște nori răzleți întunecară cerul, acoperind luna ce se înălțase între timp. Ei drăcie! se înciudă Preda, căutînd spre cerul întunecat. Și vîntul șuiera parcă, mai cu furie.

— Și totuși pe undeva se strecoară un gaz. „S-a spart o conductă", gîndi Victor Preda.

Se înălță dintr-o săritură pe un tăpșan din apropiere, de unde îi apăru la cîțiva pași sonda montată astăzi de echipa lui Ion Alexe. Dintr-un salt ajunse lîngă turlă. Începe să caute febril prin întuneric... Ajunse cu mîna la regulatorul de gaz.

— „Aici e buba"! exclamă el.

Regulatorul slăbise și gazul scăpat din chingile de fier, pornise în neștire... Trebuiau luate măsuri de urgență. Victor Preda știa prea bine ce pericol putea însemna aceasta. Gazul se răspîndea în atmosferă. O singură scînteie era de ajuns pentru a declanșa un incediu. Și cum mai bătea și vîntul... E-

chipa de serviciu ar fi constatat defecțiunea. Dar, cum fiecare clipă era prețioasă...

Mai sus de sondă era o cabană în care locuia echipa lui Ion Alexe. O luă la goană spre ea, prin întuneric, călcînd prin gropi, înmuiîndu-și la crengile ce-i șfichiuiau fața. Zbura mai mult decît alerga...

Ajunse la cabană și-i lovi cu putere în ușă. Nimic, nici un răspuns.

— „S-au dus la gală". îl străfulgeră un gînd.

Făcu un ocol în jurul cabanei strigînd din răsputeri pe cîțiva pe care îi știa, pe nume. Doar vîntul îi prinse vorbele și i le răsfiră prin crengi.

O magazie de lemn, ascunsă în spatele cabanei îi atrase atenția. Smuci zdravăn de cîteva ori și lacătul căzu desfăcut, în iarbă. Aruncă ballonseidul pe un butoi de la intrare, prinse în mînă cîteva scule și ieși. Propti un bolovan în ușă și peste cîteva clipe fu din nou la sondă.

Gazul, se strecura acum mai lesne...

Prinse cu cheia franceză un șurub, apoi altul și învîrti virtos. Știa ce avea de făcut. Trebuia schimbată garnitura care cedase și apoi fixată conducta în interiorul regulatorului, mai strîns. Vîntul rece îi vîjîia prin urechi și mîinile prinseră de la un timp să înghețe. Nu mai căta însă la nimic. Se opreа un moment, trăgea adînc aer în piept —ca după o luptă corp la corp și se apleca din nou asupra conductei. Munca mergea însă anevoie. Gazul îi întepa adînc nările. Ce bine ar fi fost să-i fi venit cineva în ajutor. In jur însă nici țipenie de om... Ba... parcă fluieră cineva. Intoarse doar capul dar nu zări nimic.

Iar liniște. Și iar concentrare și luptă cu gazul. Să fi fost numai vîntul. Nu... nu... fluieratul de mai înainte îl auzi acum mai aproape, mai deslușit. Fluiera „Lalele". Ei fir-ar să fie cui îi arde de „Lalele", gîndi înciudat de parcă cel ce fluiera îi cunoștea necazul și îl sfida.

Se ridică în picioare chiar în clipa cînd de după un povîrniș apăru un om. Își făcu mîinile pîlnie și strigă puternic, de zgomotul se prăvăli spre vale, hăulind.

— „Hecei, cine ești?"

(Sfîrșitul în pagina MAGAZIN de simbătă 27 aprilie).